

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Fra forskellig Side har der i de senere Aar været fremsat Krav om, at den nu-gældende, paa flere Punkter utidssvarende Brandpolitilovgivning for Landet optages til Revision.

Hovedloven paa dette Omraade er endnu Lov af 2. Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen, hvilken Lov med de af Lov Nr. 35 af 1. Marts 1889 og Lov Nr. 69 af 6. April 1898 følgende Ændringer er bekendtgjort ved Justitsministeriets Bekendtgørelse af 1. August 1912. Denne Lovgivning, som ikke siden 1898 har været Genstand for nogen Realitetsændring, er i Tidens Løb paa flere Punkter forældet, dels saaledes at den stiller for haarde Krav overfor de nuværende forbedrede Byggeforskeligheder, dels saaledes, at den ikke byder tilstrækkelig Værn mod Brandfare fra de mange tekniske Nydannelser, der er fremkomne efter Lovens Udstedelse. For at bøde paa Lovgivningens Mangler i sidstnævnte Henseende blev der ved Lov Nr. 536 af 26. Oktober 1917 meddelt Justitsministeriet en midlertidig Bemyndigelse til at foreskrive saadanne Forandringer i og Tillæg til de Brandpolitiet paa Landet vedrørende Forskrifter, hvortil Erfaringen maatte vise Trang. Denne Bemyndigelse er senere fornyet, senest ved Lov Nr. 743 af 22. December 1920 som gældende indtil 1. Januar 1923.

I Slutningen af Rigsdagssamlingen 1901—02 fremsatte den daværende Justitsminister Forslag til en ny Brandpolitilov for Landet, jfr. Rigsdagstidende 1901—02, Tillæg A. Sp. 4779—4866, og da Forslaget ikke naaede at komme til Behandling

i Tinget i nævnte Samling, fremsattes det paa ny i Folketinget den 7. Oktober 1902, jfr. Rigsdagstidende 1902—03, Tillæg A. Sp. 2235—2322. Forslaget var Genstand for en udførlig 1ste Behandling, jfr. Folketingstidende 1902—03, Sp. 1695—1788, og gik derefter i Udvalg. Udvalget, hvis Betænkning er afgivet den 12. Maj 1903, jfr. Rigsdagstidende 1902—03, Tillæg B. Sp. 2321—2356, samstemmede med Regeringsforslaget i, at den gældende Lovgivning tiltrængte en Fornyelse og skærpede paa flere Punkter de i Regeringsforslaget stillede Krav, men da Udvalget foreslog at hæve Forbudet i den gældende Lov mod snævre Skorstene i Bygninger med brandfarligt Tag, og da Regeringen ikke mente at kunne gaa med hertil, blev Regeringsforslaget ikke paa ny fremsat.

Kravet om en Revision af Brandpolitilovgivningen har navnlig været rejst fra de paa Landet virkende gensidige Brandforsikringsselskabers Side, idet disse, paa Grundlag af indsamlet statistisk Materiale, som viser en stadig Stigning i Aarenes Løb af Brandskadehyppigheden, Brandskadekvotienten og Skadebeløbet pr. Individ, hævder, at det er paatrængende nødvendigt, at Brandpolitiloven ændres paa adskillige Punkter, hvilket formenes at kunne nedbringe de aarlige Brandskadetab betydeligt.

Af det af Brandforsikringsselskaberne indsamlede statistiske Materiale fremgaar følgende: I Tidsrummet 1. April 1891—31. Marts 1900 havde 59 indenlandske Brandforsikringsselskaber et samlet Tab paa ca. 36½ Mill. Kr., der fordeler sig saaledes:

Forsæt af Vagabonder.....	ca. 2,3 pCt.	(Tab ca. 845 000 Kr.)
— - andre	8,4 —	(— 3 055 000 —)
Uforsigtighed af Børn med Tændstikker.....	11,2 —	(— 4 100 000 —)
Uforsigtig Omgang med Petroleumsbelysning i Stalde, Lader, Loer og paa Foderlofter	3,3 —	(— 1 200 000 —)
Anden Uforsigtighed.....	10,2 —	(— 3 700 000 —)
Mangelfuld Rensning af Skorstene	2,6 —	(— 964 000 —)
Andre Brandmangler	7,7 —	(— 2 779 000 —)
Lynild	16,2 —	(— 5 900 000 —)

Ialt... ca. 61,9 pCt. (Tab ca. 22 543 000 Kr.)